

ւորն իսկ կարող է գարձեալ բան մի տալ, եթե ինքն քրիստոնեայ է : Վասն զի այս իմաստավ ամենայն միսիթարութեամբ կարող ենք առել, որ մարդիկ ներէն առենէն աղքատն գարձեալ այն շաբի հարուսա է, որ կարող է փոխ տալ Յաւիտենականին : Կան աղքատներ, կան թշուառներ, ոչ թէ միայն այն պատճառաւ, որ մեզքն զմեզ թը շուառացուցած է և աղքատացուցած, այլ կան նաեւ աղքատներ, որպէս զի մարդասիրութիւնն միջոցներ ունենայ զարդանալու, որպէս զի ըլքնանայ, չ ներհէ անգործ : Այս տեղ է ահա Աստուծոյ նախախնամութիւնն, որ կամեցած է չարիբէն բարիք ծնուցանել : Ուրախանանք ուրեմն, որ մարդասիրութիւնն առելի եւ առելի կը դառնայ խոհեմ և անսեստիտիտական : Պէտք է այսպէս լինիլ : Ուրախանանք, որ Մարիամ վաճառէ իւր իւղն և երեքհարիւր գենար ստանայ : Բայց ուրախանանք յաւէտ այն զգացման համար, որ զՄարիամ կը մերձեցնէ յուս Յիսուսի Քրիստոսի և յոսս աղքատաց : Ուրախանանք, որ կը սիրէ Մարիամ : Վասն զի առանց սիրոյ եթէ բոլոր ձոխութիւնդ վատնես աղքատաց՝ ոչ ինչ է : Հայցենք և ինդրենք, որ քրիստոնէական մարդասիրութեան սկզբ, բունքն, յորմէ կը ծնանին բազմաթիւ քորեգործական հաստատութիւնք, որ առուր զօրանայ և հաստատուի Եկեղեցւոյ և աշխարհի մէջ : Ազաշենք և ազօթենք, որպէս զի շրատիտիւնք և ըդ գատապարտութիւնք օր մի տեսնել, որ կենաց շունչն հեռանալով սոյն մանրակրիտ և հաշուագէտ մարդասիրութեան գրութենէն, միայն նախնի մարդասիրութեան ձեւնեն .ձեւն ու կեղեւն մնայ աշխարհի վերայ : Ազօթենք, որպէս զի ճշմարիտ սէրն, աստուծահաճոյ սէրն, որ աւուր առելի ոգեւորէ, աւ-

ելի կենդանացնէ այն գործերն, որոց վերայ կը զարմանանք : Ազօթենք մանաւանդ, որ Յիսուս Քրիստոս աւելի ձանաշուի, նորա սէրն առելի զգացուի, նորա գործն լիսպին ընդունուի և հասկացուի : Վասն զի սորա մէջ կը կայանայ սրտերու վերակենդանութիւնն եւ աշխարհի վերանորոգութիւնն :

ԺՈՂՈՎՐԴԱՅԻՆ ԵՐԳԻՉՆԵՐ

ԺՈՂՈՎՐԴԱՅԻՆ ԵՐԳԻՉՆԵՐՈՒ վերայ շատ անգամ շատ բաներ գրու ած են . բայց սոյնափափ գրուածոց մէջ ամենէն նշանաւորն է բազմահմտութիսնական բժշկապետ Գէորգ Լիւ վերգեանի աշխ ստասիրութիւնն, որ, ԱԱՅԱԹ-ԵՐՎԱՅ երգչերգոց ապագրութեամբ (Մայլ 1852) և Լոգային Երգչաց վերայ արած հասուն խորհրդածութիւ, անմոհացուցած է ոչ միայն նոյն երգչաց, այլ և իւր անունըն խակ իւր մահէն զինի : Այլ որ կարդացած է ԱԱՅԱԹ-ԵՐՎԱՅ, տեսած է ակներեւ, որ արժանայիշատուկ Լիւ վերգեանն իւր մէծ պաշտօնին մէջ (վասն զի բժշկապետութիւնէն զատ՝ յատուկ պաշտօնատուք էր Կովիլասու Փոխ արքացին մօտ) առաջին հայազգին եղած է, որ Հայ ժողովրդեան կեանքն ու կենցագն, լեզուն ու պատմութիւնն նոյն խակ ժողովրդի ծոցին մէջ որպանած է և հարցասիրած, Լուկներ, Լուծաներ, Վ ի ճակատաշներ, Վ զգացին Երգիչներու կամ Վ շուղներու Երգեր

ժողովիլ եւ ընկերով։ Գ. Ախովսր զետան (որոց օրինակելիք կենածգրութիւն թէրեւոյ յաջողիմք օր մի հրատարակել) Ա.Օ.Ա.Թ - Ա.Օ.Ա.Յ ըն դարձակ Յաստղաբանին մէջ այսպիսի մէծ նշանակութիւն տուած է Վաղային Վածաներուն և Ժաղովրդային Երգչոց երգերուն և այնպէս մանրախուզիւ զիւ զնած է Ժաղովրդի կենգանութեան երախներն, որ ամենայն իրաւումք հայկական ներկայ Բանասիրութեան հայր կարող է համարուիլ. Վեք որ լատ ամենայնի համակիր եմք Գ. Ախովերդեամի համազւմերուն և ՚ի օրուէ կը փափաքիմք, որ մեր Բանանասէրներն երեւակացութեան հորի զնէն իշխելով բուն ժողովրդի մէջ, երականութեան մէջ, հարցասիրեն ժողովրդի կեանքն, նորա առածներութենքնեն նորա խմաստութիւնն, նորա երգերու մէջ նորա վիշտն ու մը խիթարութիւնն, նորա ձաշախն ու բանաստեղծութիւնն, նորա բարբառն ներսւն մէջ նորա բնիկ արտաքերութիւնն ու օտար ազգեցութենէ կը բած տպուրութիւններն, մէք կը փափաքիմք, որ ժողովրդային երգերն աւանդութիւններն, առածներն եւ ալն, ինչ որ լինին, ինչպէս և ինչ բարբառով որ լինին, անպատճառ նութեամբ հրատարակուին, իրեւն միւթ ազգային կենոց ուսումնասիրութեան։

Վայ նպատակաւ ահա արժան կը

համարիմք մեր Հնդ կաքնակ Համազգիներէն Վեծարոց Եսայի Վանակեանի օրինակած եւ տեղւոյն Այցելու Դեր. Երսէս Օ. վարդապետի ձեւամբ խմբագրութեանս յանձնեւած՝ ժողովրդային երգոց հաւաքածոյ փոքրիկ տեարակէն առ այժմ երկու հատըն հրատարակել Աիօնի միջոցաւ, անհամականակի բառ երն եւս համառօտիւ բացարեցարելով. Երգերն Պաւղայի հայկական բարբառավելն և Երգիշներն Պաւղայիցի, և մեր միւս ազգային երգչաց շատերուն նման սոցաւ անունն եւս բուն երգչական անունն է ՚Վաւ-Վավ և ՚Վաւ-Վրզւնի: ՚Վաւ ծառայ կը նշանակէ, ՚Վավ անհամականակի է, իսկ Վրզւնի, որ Վրզւ բառէն է, կը նշանակէ՝ փափաք, խրնի գրուածք, սէր. հետեւապէս ՚Վաւ-Վրզւնի կը նշանակէ ծառայ սիրոց, ծառայ խնդրուածոց։

Վհա երգիշներ, որ ծառայ համարած են իրենց անձն, ծառայ ժողովրդի առջեւ երգելով, ծառայ սէր եւ վիշտ նուագելով, ծառայ խրատներ եւ յորդորներ տալով իրենց բնարուեստ քնարով։

Վրդեօք քանի քանի այսպիսի երգասաց և քնարահար ծառաներ եւ զած են, որոց երգերն, առանց թղթի երես տեսնելու, ժողովրդեան մէջ երգուեր, երգուեր լու երեն, առանց իրենց հարձագանդն անգամ յետագայից հանելու։